Poslovni broj: Povrv-232/2024-15

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ines Gutzmirtl Špehar kao sucu pojedincu, a temeljem prijedloga više sudske savjetnice – specijalista Dubravke Romac, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, kojeg zastupa punomoćnik Mario Patača, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Darka Štirmera iz Zagreba, Ulica kneza Borne 10, OIB: 82408142093, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 06. listopada 2026. godine u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužitelja Mirka Gržinića, odvjetničkog vježbenika i tuženika osobno, radi plateža, dana 28. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jasne Štefčić iz Zagreba, Zajčeva 1, poslovni broj: UPP/OS-Ovrv-1179/2023 od dana 24. studenog 2023. godine pod točkom I u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 70,79 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13.10.2023. godine pa do isplate, i to od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 8 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jasne Štefčić iz Zagreba, Zajčeva 1, poslovni broj: UPP/OS-Ovrv-1179/2023 od dana 24. studenog 2023. godine pod točkom I u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 89,38 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13.10.2023. godine pa do isplate, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 82,19 EUR, sa zateznom kamatom tekućom od 24. studenog 2023. godine do isplate.

III Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

IV Odbija se kao neosnovan tužitelja za naknadu parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj, ranije ovrhovoditelj, podnio je kod javnog bilježnika dana 30. listopada 2023. godine ovršni prijedlog kojim traži donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim traži od tuženika, ranije ovršenika, isplatu iznosa od 160,17 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od slijedećeg dana iza dana dospijeća svakog pojedinog računa kako to proizlazi iz ovršnog prijedloga do isplate, kao i troškove ovršnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, slijedom čega je javni bilježnik Jasna Štefčić donijela rješenje o ovrsi, poslovni broj: UPP/OS-Ovrv-1179/2023 dana 24. studenog 2023.g.

2. Protiv gore navedenog rješenja o ovrsi, tuženik je pravodobno podnio prigovor navodeći prigovor promašene pasivne legitimacije jer on nikada sa ovrhovoditeljem nije zaključio bilo koji ugovorni odnos koji bi se odnosio na isporuku električne energije na adresi u Zagrebu, ulica Kneza Borne 10 niti na navedenoj adresi posjeduje nekretninu koja je jedan od uvjeta za sklapanje nekakvog posla. Ističe nezakonitosti u prijedlogu za ovrhu i izvodu iz poslovnih knjiga jer se iščitavanjem prijedloga za ovrhu vidi niz nezakonitosti kako sa strane ovrhovoditelja i sa strane javnoga bilježnika budući tužitelj u svome izvodu iz poslovnih knjiga navodi ime odvjetnika sa OIB-om ovršenika. Ističe da izvod iz poslovnih knjiga ne sadrži oznaku valute tj. ne zna se radi li se o dinarima, kunama, markama ili eurima, a također ističe prigovor zastare potraživanja jer potraživanje iz mjeseca kolovoza i rujna 2022. godine u odnosu na datum dospijeća 5.9. odnosno 5.10.2022. godine je u zastari u odnosu na predaju prijedloga za ovrhu koji nosi datum 30.10.2023. godine. Prijedlog za ovrhu sastavljen od strane punomoćnika ovrhovoditelja također je u suprotnosti sa izvodom iz poslovnih knjiga i to iz razloga što je glavnica od 34,45 u izvodu iz poslovnih knjiga bez naznake valute, ali je zato navedeno da je datum izdavanja 15.8.2022. godine, a datum dospijeća 5.9.2022.g., dok se za razliku od prijedloga za ovrhu gdje se navodi da se iznos iz mjeseca kolovoza 2022. godine odnosi na 34,45 EUR-a (kada je valuta plaćanja bila kuna), a s druge strane, očito da bi izbjegao prigovor zastare, punomoćnik ovrhovoditelja navodi da je datum dospijeća 13.10.2023. godine, što bi značilo da mjesečna obveza nije mjesečna obveza nego je produžena za godinu dana te je dakle u suprotnosti s izvodom iz poslovnih knjiga. Ista primjedba odnosi se i na iznos od 42,87 (nečega). Ističe da su navodna potraživanja ovrhovoditelja za iznose od 20,69 i 19,29 iz 2023. godine, valjda u EUR-ima, također su u suprotnosti sa izvodom iz poslovnih knjiga obzirom da je tamo navedeno da su dospijeća 5.4.2023. odnosno 5.7.2023. godine, za razliku od prijedloga za ovrhu gdje se navodi da je dospijeće 13.10.2023. godine. Pitanje da li je mjerodavan vjerodostojni izvod iz poslovnih knjiga ili prijedlog za ovrhu u odnosu na iskazanu valutu, koja zapravo nije niti iskazana, kao i u odnosu na dospjelost. Ističe da javni bilježnik po svojoj funkciji i po svome propisanom opisu poslova koje obavlja trebao bi brinuti i kontrolirati rokove, a u konkretnom slučaju to nije tako jer rok od petnaest dana između dostavljanja obavijesti i rješenja za ovrhu nije prošao. Kada tužitelj dokaže sve svoje navode iz ovoga prijedloga ovrhe, na način da dostavi naslovnom sudu uplatnice u originalu iz kojih je vidljivo na koga glase sa navedenim iznosima valute kao i datumima izdavanja i dospijeća, onda će se tuženik detaljno očitovati na te navode.

3. Obzirom na pravodobno podnijeti prigovor, predmet je ustupljen ovom sudu na daljnje postupanje sukladno čl. 252 e Ovršnog zakona, slijedom čega je sud temeljem odredbe čl. 54 Ovršnog zakona, svojim rješenjem, posl.br.: Povrv-232/2024 od 11.06.2024.g. stavio izvan snage javnobilježničko rješenje o ovrsi poslovni broj

6provedene radnje te je odlučeno da će se postupak provesti po pravilima parničnog postupka kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tuženik u daljnjem tijeku postupka ističe da njemu nije poznato da je tijekom ovoga spora izjavio „a ovo potonje je po tuženiku i podmireno". Glede navedenoga, ako je nešto podmireno u bilo kojemu dijelu, zašto to nije i iskazano u dosadašnjem dijelu postupka? Kolika je bila glavnica, koliko je podmireno, kada je to podmireno, prije ili poslije iznesenoga prigovora, kolika je razlika, od kada teku kamate i tako dalje-ističe da nema odgovora niti na jedno od ovih pitanja. U svezi navoda punomoćnika tužitelja o datumima dospijeća odnosno početka tijeka kamata, tuženik opetovano navodi da je punomoćnik tužitelja krivotvorio prijedlog za ovrhu u smislu dokumenta na kojemu se isti temelji, jer je u vjerodostojnoj ispravi datum dospijeća potpuno drugačije naveden od datuma navedenoga u prijedlogu za ovrhu. Dakle, nije tužitelj, kako to tvrdi punomoćnik tužitelja, odredio drugi datum od kada teku kamate (dokaz da je tomu tako je izvod iz poslovnih knjiga), već je drugi datum odredio punomoćnik tužitelja samovoljno kako bi izbjegao zastaru potraživanja. Konačno, punomoćnik tužitelja u prilogu ovoga podneska dostavlja i pregled potrošnje električne energije i to za period od 2022.g. do 2025.g., što bi bilo donekle u redu kada bi dostavio i pregled uplata bilo za utuženo razdoblje bilo za navedeno razdoblje. Tuženik kao korisnik usluge koju pruža tužitelj plaća stvarnu potrošnju, a ne procijenjenu potrošnju od strane tužitelja. Dakle, punomoćnik tužitelja treba dokazati koliko je u određenom periodu stvarno potrošeno električne energije i koliko je za to razdoblje plaćeno s naslova potrošnje, a ne teretiti tuženika za plaćanje usluge koja nije obavljena odnosno pružena ili u konkretnom slučaju konzumirana.

5. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u izvod iz poslovnih knjiga (list 9 spisa), Opće uvjete za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom tužitelja (list 30-223 spisa) karticu analitičkog knjigovodstva (list 241-244 spisa), prijepise utuženih računa (list 227-237 spisa), z.k. izvadak za nekretninu koja je predmet ovog postupka (list 238-240 spisa), podneske stranaka, kao i ostalu priležeću dokumentaciju. Ostale dokaze sud nije provodio jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19 i 80/22; dalje u tekstu: ZPP). Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan, kako to proizlazi iz točke I izreke presude.

6. Naime, tužitelj tijekom postupka podneskom od 12.08.2024.g. navodi da je tuženik djelomično podmirio dug u iznosu 46,51 EUR i to: 012202219842-230601-8 mjesečne novčane obveze u iznosu od 19,29 EUR te 012202219842-220803-2 mjesečne novčane obveze u iznosu od 27,22 EUR (račun za mjesec kolovoz 2022.g. u iznosu od 27,22 eura i račun za mjesec svibanj 2023.g. u iznosu od 19,29 eura). Tužitelj stoga snižava tužbeni zahtjev za iznos od 46,51 eura po predmetnim računima, dok je ostao kod tužbe u dijelu koji se odnosi na račune za razdoblje za mjesec rujan i listopad 2022.g., kao i za mjesec ožujak 2023.g., temeljem kojeg potražuje od tuženika isplatu iznosa od 113,66 eura sa zateznom kamatom tekućom od 13.10.2023.g., uz naknadu ovršnog i parničnog troška.

7. Kako se tuženik nije usprotivio snižavanju tužbenog zahtjeva, iako je u odnosu na snižavanje tužbenog zahtjeva istaknuo da tužitelj nije dokazao da je upravo tuženik podmirio dugovanje, valjalo je ukinuti platni nalog sadržan u točci I

rješenja o ovrsi za iznos od 46,51 eura sa pripadajućom kamatom i odlučiti kao u točci II izreke presude.

8. Prvotno valja istaknuti je sud uvidom u izvod iz poslovnih knjiga i prijepise utuženih računa utvrdio da se potraživanje tužitelja odnosi na platež iznosa od 160,17 eura za stambeni prostor na adresi u Zagrebu, Prisoj 4B, po osnovi računa izdanih na ime tuženika za period za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2022.g., kao i za mjesec ožujak i svibanj 2023.g., a koji su računi dospijevali 5-tog dana u mjesecu za prethodni mjesec. Izvod iz poslovnih knjiga tužitelja i prijepise utuženih računa, sud u svrhu dokaza prihvaća u cijelosti, obzirom isti predstavljaju vjerodostojne isprave u smislu odredbe čl. 28 Ovršnog zakona i ispunjava sve uvjete iz citirane zakonske odredbe, a uz koje se isprave veže presumpcija istinitosti i autentičnosti, i čija vjerodostojnost za vrijeme trajanja postupka nije ničim dovedena u pitanje.

9. U odnosu na prigovor neurednosti prijedloga za ovrhu navodi se da je sud utvrdio da je isti neosnovan jer su prijedlog za ovrhu i rješenje o ovrsi sastavljeni u skladu sa zakonom. Uz prijedlog za ovrhu priložen je izvadak iz poslovnih knjiga kao vjerodostojna isprava. Odredbom čl. 31.st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, u daljnjem tekstu: OZ) propisano je da je izvadak iz poslovnih knjiga vjerodostojna isprava. St. 2. istog članka određeno je da je vjerodostojna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze.

10. Nadalje, iako je točan navod tuženika da se na izvodu iz poslovnih knjiga nalazi adresa u Zagrebu, Ulica kneza Borne 10 (uslijed čega je tuženik istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije), sud je izvršio uvid u prijepise utuženih računa i uvidom u iste nedvojbeno utvrdio da se potraživanje tužitelja za isporučenu električnu energiju odnosi na nekretninu u Zagrebu, Prisoj 4B, MM broj: 0130421488, po ugovornom računu broj 2202219842. Stoga, obzirom da se računi odnose na nekretninu na adresi u Prisoj 4B, za koju je tuženik u utuženom razdoblju (tijekom 2022.g. i 2023.g.) bio uknjižen u zemljišnim knjigama kao (su)vlasnik predmetne nekretnine, i koja je činjenica razvidna iz z.k. izvatka koji prileži listu spisa, te uzevši u obzir da je u izvodu iz poslovnih knjiga naznačen identičan broj ugovornog konta 2202219842, identično kao i na utuženim računima, to je sud ocijenio kao neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženika. Naime, sama činjenica da je na izvodu iz poslovnih knjiga naznačena druga adresa ne znači sama po sebi da se potraživanje odnosi na nekretninu na toj adresi (konkretno ulica kneza Borne 10) budući da ista može označavati adresu prebivališta potrošača ili adresu na koju se potrošaču šalju računi.

11. Odredba čl. 5 Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine broj 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13, 147/14, 36/15), propisuje da je obveznik plaćanja cijene komunalne usluge za pruženu komunalnu uslugu vlasnik nekretnine ili korisnik nekretnine.

12. Također prema čl. 4. Zakona o obveznim odnosima (NN broj 35/05, 45/08, 125/11, 78/15, dalje u tekstu: ZOO),u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja. Prema čl.10.st.1. ZOO.-a sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju svoje obveze postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtjeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnja dobrog gospodarstvenik, odnosno pažnja dobrog domaćina).

13. Dakle, kako je tuženik kod tužitelja nesporno evidentiran kao krajnji kupac električne energije, dok se krajnjim kupcem električne energije u smislu odredbe čl. 3. st. 2. toč. 40. Zakona o tržištu električne energije (NN 111/21) smatra kupac koji kupuje električnu energiju, te obzirom na neprijeporno utvrđenu činjenicu da je tuženik u utuženom razdoblju bio uknjižen prvo kao suvlasnik predmetne nekretnine, a nakon toga kao vlasnik iste, to sud nalazi da postoji obveza tuženika na podmirenje utuženog dugovanja i ocjenjuje kao neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije. Također je ocijenjen kao irelevantan za meritum spora navod tuženika sa ročišta održanog 06.10.2026.g. da je on u međuvremenu prodao nekretninu trećoj osobi jer je za meritum spora jedino relevantno da li je tuženik bio (su)vlasnik predmetne nekretnine u utuženom razdoblju (od mjeseca srpnja 2022.g. do lipnja 2023.g.), a koja je činjenica nedvojbeno utvrđena tijekom postupka.

14. Nadalje, sud je ocijenio kao neosnovanim prigovor tuženika da su datumi dospijeća u ovršnom prijedlogu različiti od datuma naznačenim u izvodu iz poslovnih knjiga obzirom je tužitelj u ovršnom prijedlogu naznačio 13.10.2023.g. kao datum od kojeg zahtijeva platež zatezne kamate, a ne datum dospijeća računa, a koji su datumi vidljivi iz izvoda iz poslovnih knjiga, kao i prijepisa računa. Kako je na dispoziciji tužitelja da li će zahtijevati plaćanje kamate od slijedećeg dana od dana dospijeća računa (odnosno od dana kada je tuženik pao u zakašnjenje) ili od kasnijeg datuma, to je sud ocijenio neosnovanim prigovor tuženika i irelevantnim za meritum spora. Također je ocijenjen kao irelevantan tuženikov prigovor da u izvodu iz poslovnih knjiga nije naznačena valuta u kojoj tužitelj potražuje svoju tražbinu budući da se u tom slučaju smatra da su iznosi računa određeni u važećoj valuti RH u vrijeme izdavanja izvoda, odnosno u konkretnom slučaju u valuti EUR koja je bila, kao i danas važeća valuta RH tijekom 2023. godine, kada je izdan izvod iz poslovnih knjiga.

15. Uvidom u prijepise utuženih računa i izvod iz poslovnih knjiga nedvojbeno je utvrđeno postojanje duga za utuženo razdoblje, ujedno je utvrđeno da je kao krajnji kupac evidentiran tuženik, da su iznosi i datumi dospijeća s utuženih računa identični onima na izvatku iz poslovnih knjiga tužitelja, a na koji način je sud utvrdio postojanje neplaćene tražbine tužitelja, iznos duga, kao i datume dospijeća tuženikove obveze na plaćanje računa za potrošnju električne energije.

16. U odnosu na zastarni prigovor sud isti ocjenjuje djelomično osnovanim. Naime, kako se u ovoj pravnoj stvari potraživanje tužitelja odnosi se na usluge potrošnje električne energije, a koja je usluga obavljena za potrebe kućanstva, to se primjenjuje odredba čl. 232. st. 1 toč. 1. ZOO-a, te zastara sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, za svaki pojedini račun za potrebe tuženikovog kućanstva nastupa protekom roka od 1 godine od dana dospijeća potraživanja.

17. Kako je uvidom u e-spis utvrđeno da je ovršni prijedlog podnijet javnom bilježniku dana 30.10.2023.g. (na koji je dan automatski ovršni prijedlog dodijeljen javnom bilježniku), to sud nalazi da računi dospjeli na dan 05.09.2022.g. (za koji je tužitelj snizio tužbeni zahtjev uslijed podmirenja) i na dan 05.10.2022.g. zastarjeli, dok račun za mjesec listopad 2022.g. dospio dana 05.11.2022.g., račun za mjesec ožujak 2023.g. dospio dana 05.04.2023.g. i račun za mjesec svibanj 2023.g. dospio dana 05.06.2023.g. (i za koji je račun tužitelj snizio tužbeni zahtjev uslijed podmirenja) nisu zastarjeli, jer je tužitelj za njih podnio tužbu unutar zakonskog roka od 1 godine od dana njihova dospijeća. Obzirom da sud nalazi potraživanje tužitelja po računu za mjesec rujan 2022.g. u iznosu od 42,87 eura zastarjelim, valjalo je

ukinuti platni nalog sadržan u točci I rješenja o ovrsi za predmetni iznos i odlučiti kao u točci II izreke presude.

18. U odnosu na tuženikov prigovor da on nije podmirio obveze za koje je tužitelj snizio tužbeni zahtjev (mjesec kolovoz 2022.g. i svibanj 2023.g.), već tvrdi da tužitelj na taj način želi zaobići činjenicu da je nastupila zastara potraživanja, sud ističe da se uvidom u priležeću dokumentaciju nije moglo utvrditi da li je upravo tuženik podmirio utužene račune ili neka treća osoba, iako su iz analitičke kartice vidljive uplate za ta dva računa. Međutim, kako tuženik osporava plaćanje predmetna dva računa, to sud nalazi da je teret dokaza na tužitelju u smislu čl. 219 ZPP-a da je upravo tuženik podmirio iste. Kako tužitelj nije ničim dokazao predmetnu činjenicu u smislu citirane zakonske odredbe, to sud primjenom čl. 158 st.1 ZPP-a nalazi da tuženik nije u obvezi podmiriti parnični trošak tužitelju u navedenom dijelu jer tužitelj nije dokazao činjenicu da je do snižavanja tužbenog zahtjeva došlo upravo zbog toga što je tuženik podmirio račune za koje je tužitelj snizio tužbeni zahtjev.

19. Obzirom da tuženik osporava i način obračuna potrošene električne energije, sud primijenio odredbe Pravilnika za korištenje mreže i opskrbu električne energije (NN 100/22; u daljnjem tekstu: Pravilnik) koji se odnose na izdavanje mjesečnih novčanih obveza - akontacijskih rata.

20. Sukladno čl. 4 Pravilnika mjesečna novčana obveza krajnjeg kupca iz kategorije kućanstvo s polugodišnjim obračunskim razdobljem (u daljnjem tekstu: mjesečna novčana obveza) predstavlja iznos mjesečne novčane obveze krajnjeg kupca iz kategorije kućanstvo određen na temelju predviđene mjesečne potrošnje električne energije krajnjeg kupca s polugodišnjim obračunskim razdobljem. Nadalje, čl. 64 Pravilnika određuje da je korisnik mreže dužan omogućiti ovlaštenoj osobi operatora distribucijskog sustava iz članka 63. ovih Općih uvjeta očitanje stanja brojila.

21. Članak 66 Pravilnika nadalje propisuje da će operator sustava procijeniti potrošnju i/ili proizvodnju električne energije krajnjeg kupca, aktivnog kupca, proizvođača ili operatora skladišta energije: u slučaju nemogućnosti očitanja stanja brojila, ako krajnji kupac iz članka 65. stavka 3. ovih Općih uvjeta samostalno ili putem opskrbljivača ne dostavi operatoru distribucijskog sustava očitanje stanja brojila u roku te u formatu i na način iz članka 65. stavka 3. ovih Općih uvjeta, ako krajnji kupac ne dostavi očitanje stanja brojila u skladu s člankom 84. ovih Općih uvjeta ili ako očitanje stanja brojila koje je dostavio krajnji kupac u skladu s člankom 84. ovih Općih uvjeta odstupa za više od 30% u odnosu na prvo isto obračunsko razdoblje iz prethodnih godina. Procijenjena potrošnja i/ili proizvodnja za krajnjeg kupca s mjesečnim obračunskim razdobljem ili aktivnog kupca ili proizvođača ili operatora skladišta energije određuje se na temelju potrošnje i/ili proizvodnje u prethodnom mjesečnom obračunskom razdoblju. Za obračunsko mjerno mjesto krajnjeg kupca u tarifnom modelu s tarifnim elementom obračunske vršne radne snage, ako se količina isporučene električne energije i snage ne može utvrditi na temelju registriranih podataka iz brojila, obračunska vršna radna snaga određuje se prema prvom dostupnom prethodnom odgovarajućem obračunskom razdoblju u kojem je vršna radna snaga iz članka 75. stavka 1. izmjerena. Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka, procijenjena potrošnja za krajnjeg kupca iz članka 65. stavka 3. ovih Općih uvjeta određuje se na temelju zadnjeg dostavljenog očitanja stanja brojila. Procijenjena potrošnja za krajnjeg kupca s polugodišnjim obračunskim razdobljem jednaka je predviđenoj potrošnji određenoj na temelju članka 67. ovih Općih uvjeta. Iznimno od stavka 4.

ovoga članka, u slučaju iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka, potrošnja za krajnjeg kupca s polugodišnjim obračunskim razdobljem, u svrhu razgraničenja potrošnje prilikom obračuna električne energije, procjenjuje se za razdoblje od početka tekućeg polugodišnjeg obračunskog razdoblja do datuma primjene novih tarifnih stavki i/ili ostalih naknada.

22. Uvidom u prijepise utuženih računa sud je utvrdio da je tužitelj izdao tuženiku akontacijske rate za mjesec srpanj, kolovoz, rujan i listopad 2022.g. (kao i za mjesec ožujak, travanj i svibanj 2023.g.) te je ujedno izdao račun dana 31.01.2023.g. dospio na plaćanje na dan 06.03.2023.g., i koji se račun u iznosu od 120,19 eura odnosi na obračunski period od 01.06.2022.g. do 30.11.2022.g. te je iz stavke obračun potrošnje utvrđeno da su u navedenom periodu izvršena očitanja potrošnje struje dana 14.09.2022.g. Iz predmetnog računa nadalje proizlazi da su akontacijske rate za period od lipnja do studenog 2022.g. uračunate i umanjene za iznos ukupnog računa.

23. Slijedom iznijetoga, to sud nalazi da je obračun potrošnje električne energije po procijenjenoj, kao i stvarnoj potrošnji izvršen u skladu s odredbama Pravilnika i važećim tarifnim stavkama te je nedvojbeno utvrđena visina naknade obračunate za predmetni stambeni prostor za utuženo razdoblje temeljem izvatka iz poslovnih knjiga tužitelja i prijepisa utuženog računa u smislu odredbi čl. 64., čl. 66 i čl. 69. Pravilnika.

24. Naime, u konkretnoj i činjeničnoj pravnoj situaciji kada tužitelj dostavlja obimnu dokumentaciju glede stanje glavnog brojila, potrošnje električne energije, kao i način obračuna naknade za isporučenu i potrošenu električnu energiju po brojilu koji je predmet ovog postupka, a koje je isprave, račune i izvod iz poslovnih knjiga u svrhu dokaza, u cijelosti prihvatio, obzirom da isti predstavljaju vjerodostojne isprave u smislu odredbe čl. 28 OZ-a, uz koje zakon veže presumpciju istinitosti i autentičnosti, i čija vjerodostojnost za vrijeme trajanja postupka nije ničim dovedena u pitanje, dok je tuženik samo paušalno osporio potraživanje tužitelja, onda sud sa stajališta ocjene na kojoj je stranci teret dokaza glede visine tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 219 st. 1. ZPP-a, smatra da je upravo tuženik bio dužan dokazati svoje navode kojima tijekom postupka osporava svoje potraživanje prema tužitelju, odnosno tvrdnju da je tužitelj pogrešno obračunao potrošnju električne energije, a što imenovani nije učinio do okončanja ovog postupka. Sud stoga nalazi da je u konkretnom slučaju upravo tuženik bio dužan predložiti vještačenje po vještaku odgovarajuće struke na njegov trošak i teret u smislu čl. 219 ZPP-a ukoliko je smatrao da je potrošnja predmetne komunalne usluge pogrešno obračunata, a što isti nije učinio, slijedom čega sud primjenom pravila o teretu dokazivanja u smislu čl. 221a ZPP-a zaključuje i nalazi kako tuženik nije dokazao predmetnu okolnost, te je stoga otklonjen prigovor tuženika kojim osporava visinu tužbenog zahtjeva.

25. Temeljem svega ranije navedenog, a kako tuženik do zaključenja glavne rasprave nije podastro sudu nikakve dokaze u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a iz kojih bi proizlazilo da je podmirio sporno potraživanje (u dijelu za kojeg nije snižen tužbeni zahtjev), dok je tužitelj za razliku od tuženika dostavio sudu izvod iz poslovnih knjiga i karticu analitičkog knjigovodstva kao dokaz neplaćenog dugovanja, to je sud neprijeporno utvrdio da je tuženik sukladno citiranim zakonskim odredbama u obvezi platiti iznos za isporučenu električnu energiju za mjesec rujan i listopad 2022.g., kao i za mjesec ožujak 2023.g. u sveukupnom iznosu od 70,79 eura sa pripadajućom zateznom kamatom, te je stoga valjalo održati na snazi platni nalog

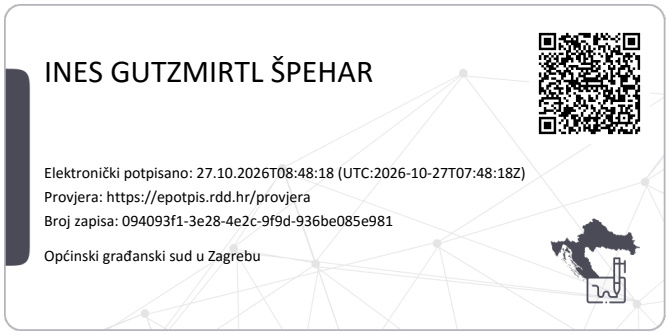
sadržan u točci I rješenja o ovrsi za predmetni iznos i odlučiti kao u točki I izreke ove presude.

26. Tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata primjenom zakonske odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a, kao i sukladno odredbi čl. 183 st. 1. ZOO-a. Slijedom iznijetoga, to je tužitelj pravilno potraživao platež zatezne kamate počev od 13.10.2023.g. kako to proizlazi iz točke I izreke presude, jer je do navedenog dana protekao rok za ispunjenje tuženikove obveze. Visina stope zatezne kamate određena je po stopi sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

27. Temeljem svega ranijeg, a obzirom na zastarni prigovor i činjenicu da tužitelj nije dokazao da je do snižavanja tužbenog zahtjeva došlo uslijed činjenice da je upravo tuženik podmirio djelomično dio utuženog duga sud je ocjenjujući uspjeh stranaka u parnici, isti cijenio i kvalitativno i kvantitativno, uzeo u obzir troškove postupka nastale glede osnova zahtjeva, kao i glede visine istog, te je po odredbi čl. 154 st 4 ZPP-a sud odlučio da tužitelj podmiruje svoje parnične troškove, a tuženik svoje troškove. Stoga je odlučeno kao u točkama III i IV izreke presude.

U Zagrebu, 28. listopada 2026. godine

Sutkinja:
Ines Gutzmirtl Špehar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu, pismeno u četiri istovjetna primjerka, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se ona ne može podnijeti biti će odbačena kao nedopuštena (čl. 467 st. 1.,3., 4. i 5. ZPP-a).

Dna: 1. tužitelju po pun. uz rješenje na pristojbu na presudu u iznosu od 30,00 EUR
2. tuženiku

U Zagrebu, 28. listopada 2026. godine

Broj zapisa: **9-3088f-0c8b8**

Kontrolni broj: **01f9d-e0f40-11528**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.